

dering af Jordværdien, der foretoges sammen med Vurderingen til Ejendomsskyld. Det var ved Gennemførelsen af denne sidste Forudsætningen, at den *ikke* skulde danne Grundlag for Skattepaalæg. Derimod benyttedes den i 1918 efter Beslutning af Rigsdagen som Grundlag for den i dette Aar foretagne Kornligning.

Derimod skal der i Henhold til Bestemmelsen i § 1 i Lov Nr. 671 af 21. December 1918 i indeværende Aar foretages en ny almindelig Ansættelse af Jordværdien i Forbindelse med den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, ved hvilken de til Ansættelsen i 1916 knyttede Mangler i væsentlig Grad ventes afhjulpne.

Tidspunktet er da formentlig nu kommet til at gaa bort fra Ejendomsskylden og i Stedet stræbe gennemført den Grundværdibeskatning, der gennem alle disse Foranstaltninger er forberedt.

I Overensstemmelse med det anførte har man udarbejdet foranstaaende Forslag til Lov om Grundskyld, saaledes at denne Afgift fra 1. Juli 1921 skulde afløse Ejendomsskylden til Staten og fremtidig træde i Stedet for denne.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes, at man ved Fastsættelsen af, hvad der skal forstaaes ved Begrebet Grundværdi, har henholdt sig til de tidligere Bestemmelser desangaaende i Lovene af 22. December 1915 § 1 og 21. December 1918 § 1, hvorefter der ved Grundværdi skal forstaaes Jordens (Grundens) Værdi i ubebygget Stand under Hensyn til Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse.

Med Hensyn til de nærmere Regler for Vurderingens Foretagelse bemærkes, at Afgiften som anført foreløbig bliver at udrede paa Grundlag af den Ansættelse af Jordværdien, der foretages i indeværende Aar, og da Reglerne for dennes Foretagelse for længst er fastslaaede, bliver der for saa vidt kun Spørgsmaal om, hvorledes og i hvilket Omfang der fremtidig bliver at foretage Ansættelse af Jordværdi. Man har paa dette Punkt anset det for rettest foreløbig at lade afholde almindelig Jordvurdering hvert 5te Aar — første Gang altsaa pr. 1. Juli 1926 — og indenfor denne Periode aabne Ejerne og Brugere Adgang til paa Begæring at erholde Omvurdering foretaget paa egen Bekostning én Gang aarlig, — medens der ikke i øvrigt bliver Spørgsmaal om Omvurdering, men alene om Fordelingen af Jordskylden, jfr. i det hele Forslagets § 4.

De nærmere Regler for Vurderingernes Foretagelse fastsættes som ogsaa tidligere af Finansministeren, men under Hensyn til, at der paa enkelte Punkter af væsentlig fiscal og økonomisk Betydning vil kunne rejses Tvivl om den rette Anvendelse af det til Grund liggende Princip, har man anset det for rettest at optage enkelte særlige Bestemmelser desangaaende i selve Loven. Dette gælder saaledes navnlig Spørgsmaalet om Værdiansættelsen af Skovarealer, hvor der har hersket Uoverensstemmelse om, hvor vidt der ved Ansættelsen af Jordværdien skal tages Hensyn til den forhaandenværende Træbestand og hvor man derfor har anses det for rigtigt at fastslaa, at saadant Hensyn skal tages. Ligeledes har man ment det nødvendigt i selve Loven at give nærmere Regler for Ejerenes Adgang til at kræve Fradrag for private Forbedringer samt fastsætte en bestemt Tidsgrænse desangaaende.

I øvrigt har man med Hensyn til Vurderingsmyndighedernes Sammensætning og Vurderingsarbejdets Organisation samt Fremgangsmaaden ved Vurderingerne, derunder disses Indankning for Over-Skyldraadet, ment i det hele at kunne henholde sig til de Regler, der desangaaende er gældende for Ejendomsskylden, jfr. Forslagets § 8. Det samme gælder i Hovedsagen Reglerne i Forslagets §§ 5 og 6 angaaende Fritagelser for Vurdering og Fritagelse for Afgift, naturligvis med den Forskel, der følger af, at heromhandlede Afgift ikke omfatter Bygningerne, ligesom Reglerne i Forslagets § 7 angaaende Ansvar for Afgiften, dennes Forfaldstid og Inddrivelse i det hele stemmer med de tilsvarende Regler for Ejendomsskylden.

Hvad endelig angaar Afgiftens Størrelse har man anset det for rigtigt at foreslaa en for alle Ejendomme fælles *pro mille*, der er fastsat til 5, idet der derved vil indkomme et Beløb noget større end det, der indkommer ved den nuværende Ejendomsskyld. Da der imidlertid for mindre Ejendomme, som nyder godt af de nu bestaaende Fradragregler, kan indtræde nogen Vanskelighed, saalænge man ikke helt er kommet bort fra den bestaaende Tilbøjelighed til at vurdere mindre Ejendomme forholdsvis højere, har man som en Overgangsbestemmelse foreslaaet, at der for disse i de første 5 Aar skulde fradrages 2000 Kr. i Værdien, i de følgende 5 Aar 1000 Kr. Dette Fradrag skulde dog kun komme de nuværende Ejere til gode, saa længe de bevarer Ejen-